

af ren administrativ karakter. Af administrative grunde er det imidlertid ikke fundet hensigtsmæssigt at lade spørgsmålet om omkostningsgodtgørelse bero på en vurdering af, hvorvidt der har været tale om en egentlig juridisk vurdering af ansøgerens forhold eller ej.

På den baggrund foreslås alle klagesager om bevillinger og dispensationer som udgangspunkt omfattet af ordningen, således som det fremgår af bekendtgørelsen om sagsudlægning. I denne bekendtgørelse er det fastsat, hvem der træffer afgørelse i de sager, som skatteministeren er bemyndiget til at træffe afgørelse i i henhold til forskellige skatte- og afgiftslove. Endvidere er det i denne bekendtgørelse fastsat, hvortil sådanne afgørelser kan påklages.

Det bemærkes dog, at det må antages, at der i mange bevillings- og dispensationssager ikke benyttes sagkyndig bistand, og i det omfang der benyttes sagkyndig bistand i sådanne sager, er denne bistand formentlig ikke så omfattende, som f.eks. i en sag om skatteansættelsen.

Som eksempler på bevillings- og dispensationssager, hvor sagkyndig bistand typisk optræder, kan nævnes tilladelse til påbegyndelse af afskrivning på afskrivningsberettigede aktiver til brug for en forsøgs- eller forskningsvirksomhed før igangsættelsen af erhvervsvirksomheden. Endvidere kan nævnes sager om anmodning om helt eller delvis eftergivelse af betydelige skattebeløb f.eks. som led i en generel akkord. Som eksempler på bevillings- og dispensationssager, hvor sagkyndig bistand ofte ikke optræder, kan nævnes bestemmelsen om forlængelse af fristen for udligning af negativ saldo i afskrivningslovens § 8 samt bestemmelsen om henstand med selvangivelsesfristen i skattekontrollovens § 4, stk. 4.

Efter forslaget til bestemmelsen i nr. 3 skal der ydes omkostningsgodtgørelse til udgifter til sagkyndig bistand m.v. i forbindelse med en anmodning til et skatteankenævn eller Landsskatteretten om genoptagelse af vedkommende myndigheds egen tidligere afgørelse.

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 29, stk. 1, og 2, kan Landsskatteretten efter anmodning fra klageren genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af Landsskatteretten, hvis visse betingelser er opfyldt. Ligeledes kan et skatteankenævn under visse betingelser genoptage en sag, der er påkendt eller afvist af skatteankenævnet, jf. skattestyrelseslovens § 22.

Der er ikke efter de gældende regler mulighed for at yde omkostningsdækning til udgifter til sagkyndig bi-

stand, der er forbundet med indgivelse af en sådan anmodning.

Bliver skatteyderen opmærksom på nogle nye oplysninger, som ikke tidligere har været fremme, heller ikke da skatteankenævnet eller Landsskatteretten traf afgørelse, vil det alt andet lige være procesbesparende, at skatteyderen beder om genoptagelse af skatteankenævnets eller Landsskatterettens kendelse frem for at indbringe sagen for en højere instans.

Forslaget om at yde omkostningsgodtgørelse i disse situationer må således antages at have procesøkonomisk fordele, ligesom det vil medvirke til, at den rigtige afgørelse træffes så tidligt som muligt i klagesystemet.

Efter forslagets nr. 4 kan der ydes omkostningsgodtgørelse i EF-Domstolssager vedrørende skatter eller afgifter, hvor den godtgørelsesberettigede er part.

I dag ydes der alene omkostningsdækning for udgifter afholdt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse for EF-Domstolen - d.v.s. i sager, hvor en dansk ret i anledning af en konkret tvist mellem skatte- og afgiftsmyndighederne på den ene side og den skatte- eller afgiftspligtige på den anden side vælger at spørge EF-Domstolen om, hvorledes en eller flere EU-bestemmelser - af betydning for sagens afgørelse - skal forstås. I forbindelse med præjudicielle forelæggelser for EF-Domstolen skal parterne afgive diverse skriftlige indlæg i sagen samt procedere denne for domstolen.

Efter forslaget er der fortsat adgang til dækning af udgifter afholdt i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse.

Skatte- eller afgiftspligtige har også mulighed for at optræde direkte som part ved EF-Domstolen i de såkaldte annullationssager, passivitetssager og erstatningssager.

I det omfang dette sker, foreslås det, at bistandsudgifterne i disse sager gøres godtgørelsesberettigede.

Det bemærkes, at EF-Domstolen efter artikel 35 i domstolsstatutten træffer afgørelse om sagsomkostningerne. Da denne afgørelse i praksis beror på et skøn, er det ikke altid givet, at de omkostninger, som den skatte- eller afgiftspligtige har afholdt, bliver dækket fuldt ud. Derved bliver spørgsmålet om godtgørelse af de resterende udgifter aktuelt.

Som et eksempel på et *annullationssøgsmaal* kan nævnes den situation, hvor en virksomhed finder, at en retsakt (beslutning eller forordning) er ugyldig, idet den er formuleret så snævert, at den i realiteten har karakter af en beslutning over for den pågældende virksomhed, f.eks. vedrørende anti-dumpingtold. I